

NOMPARIGLIA

Quosque tandem abutere, Catilina, patientiâ nostrâ
 tor iste tunc nos eludet? quem ad finem sese effrenat
 nihilâ te nocturnum præsidium Palatii, nihil arbis
 populi, nihil concursus bonorum omnium, nihil hic m
 senatus loens, nihil horum ora vultusque movent?
 non sentis? constrictam jam omnium horum conscient
 nem tuam non vides? Quid proxima, quid superiore m
 ris, quas convocaveris, quid consilis ceperis, quem n
 bitaris? O tempora, o mores! Senatus hæc intelligen
 tamen vivit. Vivit? immo vero etiam in senatum ve
 sili participes: notat et designat oculis ad eandem nu
 Nos autem, viri fortes, satisfacere reipublicæ videm
 ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duco, jus
 den oportet: in te conferri pestem istam, quam tu
 machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, per
 Gracchum, mediocriter labefactantem statim reipubl
 fecit: Catilinam vero, orbem terræ eandem atque ince
 tem, nos consules perferemus? Nam illa nimis an
 Q. Servilius Ahala Sp. Melium, nobis rebus studen
 cidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica v

MARCUS TULLIUS CICERO ARPINATE

ATQUE LATINÆ ELOQUENTIÆ PATER AC FAC

VARSAVIA